

WÕTA ja LOE!

№ 6. — VIII. aastakäik.

Tants.

„Lõikus on möödas, juwi on lõppenud — ja meie oleme ifka päästmata“ (Ser. 8, 20).

Miks? Kas Sumal ei ole sahtnud päästa? Ta on jeda korduvalt sahtnud, kuid ja i je ei ole lastnud end päästa.

Ja äkki võib saabuda elutalu, võib tulla jurm, jind tantakse kalmukünka alla — päästmatuna. Mis saab su jurematust hingest? Oled ja sellele mõelnud?

Rõige väärtuslikum siin elus on ometi su jurematu hing — ja ja lajed ta nii kergemeelselt hukkuda!

Lõbutsem Rootsi. On mõtlemapanem, et sageli just väga fösis-
tel aegadel inimeste lõbustusking-
kaswab äärmuseni. On see ehk
järgnewate kohtute ja katastroo-
fide eelkäija ja märk. Ajaloos on
meil selleks küllalt näiteid, et in-

mesed lõbustusist nagu hullunud
olles olidki küpised Sumala kohtu-
tele. Nii loeme Piiblist Peltsat-
sari joomingust ja tankupidust sel
jaatuslikul ööl, kui waenlane
wallufas linna ja tappis kõik
need pidulised kuningaga eesof-

Jas. Noa-aege wõõpuiuse katas-troofi kohta teame, et rahwas sel ajal oli täiesti andunud kerge-meeleile lõbusustele, tallates por-ri Sumala nõudmised ja pilgates Ta nime. Sa siis tuli äkiline hu-katus. Sa Jeesus ütleb, nagu Noa päewil nii saab olema ka Ini-mehe Poja jälletulemise ajal. (Matt. 2, 37—39).

Praegu, kus kogu Euroopa wä-riseb ahwarduwa tulewiku pärast, tahawad juured hulga oma mu-refid uputada lõbusustpöörises. Mii kirjutab üks roofsi leht: „Roofsi ohwerdab iga aasta 1 mil-jard krooni lõbusustele ja nau-mimisainetele. Riigikogu eelarwe on 1, 3 miljard krooni. Meie ela-me kõrgkonjuktuuri ajal, millel on waewalt jarnast teist.“

Keegi noorsoojekretär kirjutab fantsufirgede mõjust ja tagajär-gedest järgmist:

„Wästmanlandi ringkonnaarsi aastaaruandes kurdetakse üldiselt kõikjal ilmnewat fantsuhullustust. Lapsed ja koolialised noored käi-wad fantsupidudel ja toowad suurt rahutust oma wanematele ja kaswatajatele. Ühest ringkon-nast teatatakse, et kõik suguhai-gusi pödwad isikud on saanud nakatuse ühenduses fantsupidude-ga. Ssegi need, kes muidu on fantsu suhtes leplikumad, funnis-tawad, et fantsuhullustus tahab minna üle piiride. Kõikidele ei ole küllalt oma paikkonna õhust, waid nüüdsel mootorrataste ja autode ajajärgul paljud sõidawad penikoormate laugusele — fantsi-ma. Sa sellistest wallusurefke-dest jaadakse siis palgats suguhai-gusi wõi jälle jäädakse mootor-sõidukite õnnetuste ohwriks.“

Kas on meil seisuford parem? Tantsides, juletud filmil lähewad meie noored kardetawal teel eda-si — kuhu? Kuhu wiib sind see-juune Sumalatu elu?

Jaapanis aga on selle aasta al-gul tehtud korralduse järele kõik fantsujaalid juletud kogu maal. Seda seletatakse walitsuse dekree-dis järgmiselt: „Oluforrad, mil-listes noored mehed ja naised kohawad üksteist fantsujaalides, ei ole jaapani perekonnale koha-sed ja nüüdisaja fantsud on wä-lismaised, mida Jaapani rahwas ei waja.“

Hingewaenlase faktika on ui-mastaoa inimesi lõbususte üli-küllusega, et neil ei oleks wõima-lust ega waik.“ waatamiseks en-da südamesse ja kuulda nufwa hinge kisa, kes õsib lepitust ja rahu Sumalaga, et pääseda hu-katusest. Maailmasõja ajal mõned riigid andsid sõdureile tublisti wiina, et neis nüristada isemisi fundeid ja sundida unustama sur-ma koledusi ja nii aeti neid kui loomi tapmisele. Mii teeb ka hin-gewaenlane lõbususte wiina ka-rikat ulatades rahutuile noortele.

„Mõne meelett on tee õige, aga selle wiimne ots on surmateed. Ka mängides walutab süda ja selle wiimne ots on see: rõõm läheb meeleshärmiks“ — Op. s. 14, 12 ja 13. Selle kibeda kogemuse osali-sets on saanud paljudki fantsu-huwilised — wõib-olla sinagi. Said ja kunagi sealt kõigest rahu? Waewalt. Küll aga tulid sageli koju walutawa südamega.

Ainuke tee südame rõõmule on, kui tuled Seesuse juurde ja annad oma määratud elu female.

Ta astus alla.

Wangide ingel Mathilde Wrede kirjutas oma päewaraamatus ühe wangla külastamise järel:

„Ei keegi muu kui see, kes ise on saanud waadata, murdub, wendnõretawatesse südamesesse, võib täiesti mõista neid. Oo, kuidas ma südamest armastan neid õnneluid olendeid, neid üldijelt nii kardetud inimesi ja kui õnnelik olen woides wiia neile päästmisõnumit. Nii kui Isjand annab mulle elu, on mu suurim rõõm neid juhataada Sumala juurde, jagades neile armastust ja kaastunnet nende turblifus elus!

See on liigutaw lugeda, kuidas kubernerit tütar alla astus nende kurjade inimeste hulka ja wõitis meeliskumategi südamed. Seda tegi ta juur armastust.

See on pilt Kristusest, kes jätkes taewase au, alla astus pa-

fuste hulka, pafu wangide juurde, tuli armastuses aitama neid üles taewa ausse. Ja see armastus ei karunud näha kõike seda toorust, waid hellalt teenis Ta pafuseid, näidates teed koju—Ja südame juurde. Seesama armastus sundis seda wiimaks surema meie pärast ristil. Ja seesama armastus elab praegugi veel Ta südames, kuigi ta igawesjes aus Isa paremal käel wiibib. Armastusega mõtleb Ta meie peale ja on walmis aitama meid. Ei ole keegi nii armastanud kui Seesus, ei keegi mõista paremini sinu südamewalusid kui Tema ja ei keegi oska paremini parandada ju põletawaid haavu hinges kui Sumala Poeg ise. Tule Ta juurde, Ta tahab ja võib sind päästa. Nagu wanasti, on Ta ka nüüd walmis sulle andeks andma kõik ju pafud ja fröösima sind.

Jäta kättemaksmine Isjandale.

Keegi isik oli furd jägawalt haawanud kedagi uskliku ja walesti süüdistanud ühes asjas. Üks selle uskliku tuftawaid, kes teadis, kuidas asjaolud tõelisel olid, küsis: „Kas ja ei faha nõuda endale õigust, kui sind on nii hullustsi laimatud? Sina oled ju süütu selles ja sul oleks waja waid teada anda mõningaid fõjasju, ja kõik mõistafid, ef oled süütu.

„Ei,“ wastas usklik, „mina fahan meelfamini, ef Sumal teeb seda, sest kui mina ise wõtan asja käsile, tuleb mul karta, ef Sumal

jätabki selle minule, ja siis teen asja waid rastemaks. Sellepärast fahan olla kannalik ja wodata, kuni Sumal foob mu õiguse esile. Ta faab küll seda tegema, kui see on mulle kasuks.“

Isjand tegigi nii, fõi wälja süütu õiguse ja pani ta wastase häbiga kahesfema oma tegu.

Kas ei ole see ka meille õpetusjeks. See on Isjandast õpetatud tee. „Arge makske kellelegi kurja kurjaga ega fõimamist fõimamisega, waid õnnistage, sest selles olefe feie tuftufud, ef feie õnnistuse pärikfite“ (1. Peetr. 3, 9).

Laulud.

Viisil: Mis oled sina, armas Jeesus, teinud. P. 48.

Jehooma Jumal, nüüd on meie mõte Palwele fulla sinu palge ette, Tee taeva luugid meie üle lahki: Kuule meid; Issand!

Ole sel funnil ise meie kestel, Anna, mis puudub, oma waejeil' lastel', Aaf waimu jõudu wärsind fallestestel'; Kuule meid, Issand!

Viisil: Võitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Taewaija arm meil järab, Kui üks selge tuleforn. Meie hoolde wäiksed lambid Xanna ärde jäetud on.

Koor: Põlegu need wäiksed lambid, Näitku walguft merele, Mõnda meremeest wõid päästa Surma hädast föesti.

Patuöö, nii paks ja pime, Lained hirmsalt murravad, Mitmed filmad igastedes walguft näha tahawad.

Viisil: Armas Jeesus, armastaja. P. Lisa 30.

Kui ja teaksid, mis ju rahuks Igawesti farwis läeb, Küll siis paff ju südant rõhuks. Mis sull' nüüd weel lõbu teeb; Kui ja teaksid, mis sind ootab Afsford teijes ilmas ees, Kuhu wiimaks surm sind jaadab, Wäriseks ju süda sees.

Kui ja teaksid, kuidas elu Warju kombel taob siin, Kuidas paff sull' jaadab walu Ja kui raske hinge piin, Küll siis teaksid seisma jääma, Eneje käest küsima: Mis siis minust peab saama, Kui ma juren pöörmata?

Viisil: Las ma lä'en. P. 486.

Fallete, fallete, Kallis hingepeiufe. Südamest sind palun wäga, Eafe mind, kui waewab häda, Näha sind, mu Jeesufe!

Werega, .: Minu südant puhasta! Tõmba ja mind enda ligi Siis ei wõi mind ükski wägi Sinust ära kistuda.

Vastutav toimetaja ja väljaandja Peeter Sink. „Võta ja loe“ hind 4 2 senti, 10 tükki — 15 s. Ilmub 1 kord kuus. Maksab aastas 30 s. poolaastas 20 s., välismaale 60 s. aastas. Tellige, levitage ja paluge! Toetusi traktaat-misjoni hääks ja kaastõid saata toimetajale Päikese 5—7, Tallinn. Tel. 446-22

Posti jooksev arve Nr. 353.

„Külvaja“ tr., Rataskaevu 6

Ilmub 15. mail 1939. aastal.

